

22-08-2021

Welkom op deze plaats en dit uur waar we in de regelmaat van de wekelijkse zondag bij elkaar komen om te oefenen, te leren en te vieren dat wij ervoor kiezen leerlingen te zijn van Jezus die voor ons de weg ontsluit naar een leven in geloof, hoop en liefde. Het volgen van de Jezusweg vraagt om voortdurend leren en oefenen. Het gaan van die weg is niet eenvoudig. Het vraagt ook om viering, want het is een groot cadeau dat een feestelijke herdenking verdient. Het is mooi als we ook vandaag kunnen leren en vieren, ernst en plezier met elkaar kunnen verbinden. We krijgen daar nu al onmiddellijk de kans voor als we Kyrie zingen en Gloria. We hebben iets te leren: Heer, ontferm U. We hebben iets te vieren: Eer aan God.

Heer, ontferm U Eer aan God

Gebed

Eeuwige, geef ons de openheid om Uw woord te verstaan als een kompas op de weg door het leven. Geef ons het vermogen om Uw aanwezigheid te vieren in het brood en de wijn van de eucharistie. Dit vragen wij u door hem die deze gaven beschikbaar stelt, Jezus Christus, uw zoon, onze broeder. Amen

Jozua 24: 1-2,15-18

Johannes 6:60-69

Overweging

Zowel de eerste lezing uit de Hebreeuwse bijbel, Jozua, als de tweede uit het evangelie volgens Johannes laten er geen twijfel over bestaan dat kiezen een belangrijk levensthema is. Kort gezegd is de boodschap van beide: ‘Kies wie je wilt dienen’. Anders gezegd: op wie zet je je kaarten – waar geef je je beste krachten aan? Een thema dat mensen bezighoudt van Jozua tot Jezus, van de middeleeuwen tot de eenentwintigste eeuw. Tot op dit moment is het, denk ik, voor ieder van ons een levensvraag: wie is mijn richtsnoer, wat is me heilig, met wie zal ik optrekken in mijn leven.

‘Wie wil je dienen?’ dat is de vraag van Jozua aan de stammen van Israël die in Sichem bijeen zijn, ‘wil je de goden aan de overkant van de rivier dienen of de goden van de Amorieten in wier land jullie wonen?’ Het antwoord dat ze geven is duidelijk: ‘Wij dienen de Heer die ons uit de slavernij heeft bevrijd’.

In de gelezen tekst uit het Johannesevangelie is het antwoord niet zo eenduidig. Jezus heeft in een toespraak woorden gebruikt die niet onmiddellijk toegankelijk zijn. Hij zei toen: ‘Mijn

lichaam is het ware voedsel en mijn bloed is de ware drank. Wie mijn lichaam eet en mijn bloed drinkt blijft in mij en ik in hem.’ Veel van zijn leerlingen hebben moeite met die uitspraken; het pakt niet, ja, het stuit hen tegen de borst: ‘Wie is nog in staat naar hem te luisteren?’ Ze trekken zich terug en verlaten het gezelschap van Jezus.

Moeilijk dat kiezen. Blijkbaar niet voor de Israëlieten die in Sichem bij elkaar zijn. Zij staan in de lijn van mensen die aan den lijve ervaren hebben dat ze door God bevrijd zijn uit de slavernij in Egypte. Zij denken er niet aan weer in slavernij te moeten leven. Ze denken er niet aan de Heer te verlaten en andere goden te vereren. Voor de leerlingen van Jezus blijkt de keuze moeilijker. Moet je al je geld zetten op iemand die zegt dat je zijn lichaam moet eten, dat de geest levend maakt en het vlees van geen nut is? Is dat niet al te ver weg van de realiteit zoals die door veel volgers van Jezus wordt ervaren?

Hoe is dat voor ons – zo veel eeuwen later? Valt er iets te kiezen? Bestaat er bij ons wel een levend besef van de tegenstellingen waarmee het christelijk geloof ons confronteert? Hebben die tegenstellingen wel enige betekenis: slavernij versus bevrijding, vlees contra geest, afgod tegenover God? De vraag is al moeilijk, laat staan het kiezen tussen de genoemde tegenstellingen. Het is begrijpelijk dat wij ons maar al te gemakkelijk neerleggen bij het ontwijken van de vraag en van de keuze die er een antwoord op is. Misschien realiseren we ons ook te weinig de inhoud van de tegenstellingen waar het in onze keuze om draait?

Slavernij en bevrijding. Wat is slavernij? Meelopen met machten die menselijke ontplooiing tegenhouden, zoals het onbewust meegaan in de vervuiling van onze aarde. Wat is bevrijding? De verademing die doorbreekt wanneer we bijdragen aan echt humaan leven.

Vlees en geest. Wat is vlees? De trekkracht die alles dienstbaar maakt aan genot en uiterlijke schijn. Wat is geest? Het vermogen om te onderscheiden tussen echt en namaak, tussen de kern en de oppervlakte.

Afgod en God. Wat is een afgod? Een surrogaat van wat er uiteindelijk toe doet, zoals de portemonnee of de baan die allesbepalend is geworden. Wat is God? De zuivere bron die we leren kennen vanuit de levensstroom die zichtbaar wordt in het woord en werk van Jezus die de Christus is.

Er valt iets te kiezen, al gaat dat niet zonder obstakels en breuken. Er valt te kiezen voor een levenshouding waarin we zoeken in de richting van bevrijding, van geest en van God. Hoe kan dat gebeuren? Dat gebeurt in het waagstuk van de keuze. Jezus nodigt daartoe uit. Waag het erop je naar mij toe te keren: ‘ik ben de weg, de waarheid en het leven’.

Voorbede

Wij bidden u om versterking van ons geloof.

Dat wij verbonden blijven met de oorspronkelijke bron van leven.

Dat wij waken voor het opdrogen van die bron, dat wij waken voor onverschilligheid in zaken waar het er echt op aan komt.

Laat ons zingend bidden

Wij bidden om versterking van de hoop in ons.

Laat ons niet twifelen aan de komst van uw koninkrijk.

Geef ons de kracht om dat koninkrijk nabij te brengen

In tekenen van onderlinge goedheid.

Laat ons zingend bidden

Wij bidden u om versterking van liefde.

Dat wij de boodschap van het evangelie handen en voeten geven.

Dat we warmte terugvinden wanneer we teleurgesteld, gekwetst of verbitterd zijn.

Dat we blijven kiezen voor de weg van de liefde.

Laat ons zingend bidden

Wij bidden om geloof, hoop en liefde bij het maken van keuzes

Vooral waar het leven van mensen en van onze aarde op het spel staan.

Laat ons zingend bidden